

Esti tu iertat?

R.F. Becker

Predici și eseuri

EȘTI TU IERTAT?

R.F. Becker

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Tradus și publicat cu permisiunea Chapel Library. Pentru publicații critice, contactați Chapel Library la adresa 2603 W Wright Street, Pensacola, FL 32505, www.chapellibrary.org.

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;

imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);

stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portaluri sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.

copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaturi, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet: <http://www.magnagratia.org/copyright.html>

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

„Ferice de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate, și ale căror păcate sunt acoperite” (Romani 4:7)

Prietene, îți scriu astăzi pentru că timpul este scurt. Ziua harului zboară cu rapiditate. Marea Zi a Judecării se apropie cu fiecare oră care trece. Firul vieții devine, încetul cu încetul, dar sigur, tot mai subțire. Nisipul din clepsidra timpului se va duce în curând pentru fiecare dintre noi și nu se va mai întoarce niciodată. Tu și eu călătorim departe mai repede prin timp către veșnicie decât ne închipuim. Numai câteva zile banale, și fiecare suflet se va fi dus pentru totdeauna la locul său fin Rai sau Iad. De aceea, te întâmpin azi cu credincioșie și seriozitate cu următoarea singură întrebare: **Ești tu un suflet iertat?**

Cuvintele Scripturii de la începutul acestei pagini îți pun înaintea cea mai mare binecuvântare care poate veni vreodată peste un om. Anume să știe dacă toate păcatele sale îi sunt iertate. Singurul fundament al fericirii adevărate este să ai o conștiință care mărturisește despre această iertare. Dar să fii fericit în aparență fără această iertare, după cum mulți oameni sunt, este ca și cu acel om

condamnat să cânte fără vreo grijă în celula sa din închisoare, total neștiutor cu privire la faptul că ziua execuției sale se apropie cu pași rapizi.

Iertarea despre care se vorbește în acest verset din Biblie nu poate fi cumpărată cu nici un preț. Este ceva care nu-ți poate fi oferit gratis niciodată de cea mai iubitoare dintre rudele tale. Este o binecuvântare care nu poate fi câștigată vreodată prin fapte bune, chiar dacă ai avea puține păcate și dacă faptele tale laudative ar fi fără număr. Nici un om sau preot nu îți poate da vreodată iertarea păcatelor. Totuși, în ce privește valoarea ei, această iertare este neprețuită în bani pământești. În comparație cu această comoară cerească, bucuriile pământești sunt cu totul lipsite de valoare. Pentru că această iertare de păcate este DARUL LUI DUMNEZEU. De aceea, prietene, ai tu această iertare?

Poate că deja te gândești astfel: *„De ce aș avea nevoie de o astfel de iertare de care îmi vorbești? Pe cine am rănit, sau pe cine am înșelat, cui am greșit sau pe cine am afectat atât de grav încât să am nevoie să fiu iertat?”* Chiar în acest aspect sunt mulți oameni care greșesc. Așa că atenție, prietenul meu! Nu despre iertarea din partea oamenilor îți scriu eu. Ci ești tu iertat înaintea lui Dumnezeu? *„Domnul nu se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul se uită la inimă”* (1 Samuel 16:7).

Îți scriu fără ocolișuri pentru că îmi pasă de tine. A muri fără să fii iertat este un lucru groaznic. Iertarea nu se oferă nimănui după ce acea persoană a murit deja. Nu se mai poate schimba nimic cu un suflet după moarte. Dincolo de mormânt nu se mai petrece nici o convertire. Nici o inimă nouă nu mai este dată după ce îți dai deja ultima suflare. Nu va mai fi timp la dispoziție când deja pășim în ceasul morții. În starea în care murim, așa vom rămâne pentru veșnicie. Acolo unde cade copacul, acolo va rămâne. Fiecare dintre noi este fie iertat, fie un suflet pierdut. Și asta pentru totdeauna. Pentru că Hristos are putere numai pe pământ să ierte păcatele (Marcu 2:10).

Prietene, dacă în clipa aceasta nu ești iertat, trăiești în mod natural somnul vinovăției tale, și numai Hristos te poate trezi (Efeseni 5:14). Ești întunecat de Satana ca să nu îți vezi cea mai mare nevoie și să nu îți recunoști starea naturală de a fi complet neajutorat (2 Corinteni 4:4). Te afli încă pe acea cale frumoasă și largă, totuși fatală, care duce la pierzare (Matei 7:13). Poate că prietenii și colegii tăi gândesc că totul este în regulă cu tine, dar moartea veșnică se găsește la capătul drumului pe care te afli (Proverbe 16:25). Dacă nu te-ai pocăit niciodată înaintea lui Dumnezeu de păcatele tale și nu ți-ai pus niciodată încrederea în Isus Hristos, ești practic un suflet pierdut și neiertat (Faptele Apostolilor 20:21).

Acesta este cel mai serios adevăr cu care vei avea de-a face vreodată. Nimic nu este mai important încât să îți ocupe mintea. Nici o problemă mai mare nu există pe lumea aceasta față de care trebuie să iei o decizie. Așa că te rog să îmi permiți să îți pun înaintea trei realități care descoperă cu o claritate izbitoare motivele pentru care tu ai nevoie de pocăință și de iertare mai mult decât ai avea nevoie de orice alte lucruri. Fie ca Duhul lui Dumnezeu să ne îndrume în timp ce voi încerca să îți arăt aceste 3 motive. Fie ca El să îți deschidă inima să îți dai seama de valoarea veșnică de a fi un suflet pe care Dumnezeu, de dragul lui Hristos, l-a iertat de păcate.

1. Dumnezeu este Sfânt

Avem nevoie de iertare pentru că Dumnezeu, cu Care toți ne vom întâlni cândva, este SFÂNT. Profetul Isaia a auzit serafimii din jurul tronului lui Dumnezeu strigând, „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor!*” ca și cum, în prezența Lui maiestooasă, ei erau incapabili să exprime intensitatea sfințeniei Lui (Isaia 6:3). Iov a spus, „*Dacă n-are încredere Dumnezeu nici în sfinții Săi, dacă nici cerurile nu sunt curate înaintea Lui, cu cât mai puțin ființa urâcioasă și stricată-omul, care bea nelegiuirea ca apa!*” și „*dacă găsește El greșeli chiar la îngerii Săi*” (Iov 15:15-16; 4:18). Dumnezeu este în întregime înțelept și măreț. El nu fluctuează, și în El nu se găsește umbră de schimbare (Iacov 1:17). El nu de schimbă nicidecum (Evrei 13:8). Numai El

este nemuritor. El locuiește într-o lumină atât de strălucitoare, încât nici un om nu se poate apropia de El; nici un om nu L-am văzut și nu Îl poate vedea (1 Timotei 6:16). Acest Dumnezeu este același față de care avem această îndatorire poruncită de El, „*Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru; voi să vă sfințiți, și fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt*” (Levitic 11:44). Duhul Sfânt spune, „*după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră*” (1 Petru 1:15).

Acestui Dumnezeu sfânt va trebui noi să dăm socoteală de noi și felul cum ne-am trăit viețile. Biblia spune că este rânduit omului să moară o dată, după care vine judecata (Evrei 9:27; Romani 14:12). El cunoaște fiecare păcat făcut în secret și știe tot trecutul nostru (Eclesiastul 3:15). Lui va trebui să îi dăm răspunsuri în ziua de apoi cu privire la felul cum L-am tratat pe Fiul Său, Isus Hristos, și ce am făcut cu mesajul iertării trimis de El. Înaintea Lui va trebui să mărturisim în acea zi teribilă, starea adevărată a inimilor noastre depravate și necredincioase dacă respingem ceea ce El spune cu privire la stăpânirea Lui asupra vieților noastre. Acest Dumnezeu Sfânt și Atotputernic va judeca într-o zi pe fiecare păcătos cu o dreptate absolută, în conformitate cu atitudinea lui față de Fiul Său aici pe pământ. Fiecare suflet trebuie să se pocăiască înaintea lui Dumnezeu și să își pună credința în Isus Hristos aici pe pământ, altfel va pieri pentru toată veșnicia. Aceasta este

hotărârea Celei de-a doua Persoane a Sfintei Treimi. „*Dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri*”, este declarația Sa serioasă din Luca 13:3. O, fie ca Domnul să îți dea înțelepciune, prietene, să vezi cât de înfricoșător de important va fi la tribunalul de apoi să te afli în situația de a avea un suflet neiertat.

2. Noi suntem vinovați

Noi avem nevoie de iertare pentru că suntem **VINOVAȚI DE O VIAȚĂ ÎNTREAGĂ DE PĂCAT**, săvârșit înaintea acestui Dumnezeu Sfânt. Nu știi dacă ești curat de orice vină față de vreo altă persoană de pe pământ sau nu. Fiecare suflet în parte își cunoaște păcatele făcute în secret, pe care le-a ascuns față de alte persoane. Nu știi ce anume cunosc despre tine prietenii, rudele, sau vecinii tăi. Dar înaintea unui Dumnezeu de trei ori sfânt, care locuiește în veșnicie, care se uită la ceea ce omul nu poate vedea, care numai El poate cunoaște gândurile și intențiile inimii și ale conștiinței tale, tu ești sărac, mizer, nenorocit, orb, gol, și fără speranță în vina necredinței tale, dacă prin har nu ești un suflet iertat.

Această vină a necredinței și nepocăinței ne aparține prin moștenire, o avem de la strămoșul nostru Adam, care a crezut pe diavolul și astfel s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu. Noi ne-am născut vinovați, deși mândria omului neagă acest lucru. Inimile noastre din fire sunt

atât de înșelate cu privire la această vină a păcatului în care ne-am născut, încât mințile noastre refuză să creadă Cuvântul lui Dumnezeu despre situația noastră pierdută. Mai degrabă ne încredem în inimile noastre pervertite, care sunt nespuse de înșelătoare și deznădăjduit de rele (Ieremia 17:9). Dar Cuvântul fără greșală al Dumnezeului cel viu este foarte clar în hotărârea Lui: „*pe pământ nu este nici un om fără prihană, care să facă binele fără să păcătuiască*” (Eclesiastul 7:20). Toată neprihănirea proprie și lăudăroasă este distrusă de ceea ce Cuvântul spune: „*Nu este nici un om neprihănit, niciunul măcar*” — și apoi: „*Căci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*” (Romani 3:10, 23).

3. Vom muri în curând

Avem nevoie să fim iertați de păcatele noastre de către Dumnezeu pentru că în curând, o, da, foarte curând, o să MURIM. Toți suntem călători în această lume, pentru o scurtă perioadă de timp, pentru ca apoi să mergem într-o veșnicie interminabilă. Zilnic ne este reamintită efemeritatea noastră prin faptul că aflăm de moartea acelor din jurul nostru pe care îi cunoșteam atât de bine. Orice suflet poate să spună împreună cu David următoarele: „*nu este decât un pas între mine și moarte*” (1 Samuel 20:3). Până și cea mai longevivă persoană de pe planetă în curând va fi moartă. Îi vom vedea înmormântați atât pe cei puternici cât și pe cei slabi. Atât cei tineri cât și cei bătrâni, bogați și

săraci, cei educați și rafinați, cei faimoși și cei puternici, laolaltă cu cei ignoranți și imorali, toți sunt coborâți cu sobrietate în mormintele lor înaintea ochilor noștri. Plaga păcatului și a necredinței este în inima fiecărui om, și când ea își împlinește lucrarea, aduce cu ea moartea (Iacov 1:15). Da, prietenul meu, sentința morții se găsește chiar acum în trupul tău fie că îți place sau nu să te gândești la asta (2 Corinteni 1:9). Și care dintre noi poate să spună la ce ușă va bate în clipa următoare distrugătorul trupurilor - moartea?

În lumina acestor trei adevăruri – și anume sfințenia lui Dumnezeu, păcătoșenia omului și siguranța morții – vezi de ce îți pun cu toată sinceritatea această întrebare: *„Ești tu un suflet iertat?”*

Sunt aceste lucruri pe care le-am scris grele de crezut, sau mai grele de înfruntat? Fii sigur de asta, este mai de folos să le iei în seamă acum decât mai târziu, când va fi prea târziu și pentru toată veșnicia. A pleca din această lume neiertat și nepocăit este un lucru de cea mai mare seriozitate. Va fi groaznic dincolo de orice imaginație omească să te găsești într-o astfel de situație în clipa când vei sta, fără un Mântuitor, înaintea lui Dumnezeu față de care ai păcătuit, la judecata de apoi. *„Oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata”* (Evrei 9:27).

Vrei să știi cum să fii un suflet iertat? Vrei să te împaci cu Dumnezeu și să afli de la Autoritatea supremă cum păcatele tale pot fi pentru totdeauna îndepărtate din conștiința ta murdară? Vrei să știi cum se poate ca sufletul tău vinovat să fie iertat prin asigurările date de chiar Cuvântul lui Dumnezeu? Atunci dă-mi voie să îți prezint câteva lucruri despre această binecuvântare a iertării fără de care cu siguranță vei pieri pentru veșnicie (1 Ioan 5:12).

Versetul pe care l-am scris la începutul acestui mesaj ne arată că există o singură cale pentru iertarea sufletelor. Nu putem fi iertați decât de Cel împotriva Căruia am păcătuit. Nu putem avea iertarea sufletelor noastre decât prin *„pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus Hristos”* (Faptele Apostolilor 20:21). Apostolul Pavel a spus, *„În El vi se vestește iertarea păcatelor”* (Faptele Apostolilor 13:38). „El” este nimeni Altul decât Domnul Isus Hristos. Împotriva Lui am păcătuit noi. Numai la El trebuie să mergem pentru a fi iertați pentru totdeauna. Trebuie să mergem la El cu pocăință sinceră dintr-o inimă zdrobită, mărturisindu-ne păcatele aici și acum, căci altfel nu vom fi iertați niciodată. Nu este nimeni altcineva care să ne poată salva sufletele neajutorate decât El. Apostolul Petru a spus odată, *„Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice”* (Ioan 6:68). Și apoi a mai spus, *„În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt*

Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți” (Faptele Apostolilor 4:12).

Sunt mulți oamenii care te-ar trimite la fapte bune sau la credința sinceră că ți-ai putea câștiga singur mântuirea. Alții te-ar trimite la slujitori sau preoți, dar nici aceștia nu te pot mântui. Tot ceea ce ar putea face ei ar fi să te trimită la Cel care este singura cale către cer. Dar vai, mulți din acești preoți, nefiind mântuiți nici ei, nu sunt decât învățători falși, ale căror sfaturi nu sunt decât înșelătorii. Ei, ca și orbul care conduce pe un alt orb, vor ajunge ei înșiși să fie pierduți pentru veșnicie, și membrii înșelați ai bisericilor lor îi vor urma în același loc. A te încrede în astfel de oameni este ca și cum te-ai bizui pe un medicament care în final te va duce la distrugere. Unii te-ar trimite la adunările unor oameni mândri pentru a obține speranța vieții veșnice. Dar aceste fraternități, deși pretind multe, nu pot oferi sufletului tău speranțe adevărate. Promisiunile lor sunt de asemenea fondate pe imaginații false și credințe secrete, pe fapte bune și ritualuri ale oamenilor care nu iubesc adevărul care este în Hristos, și care disprețuiesc sângele ispășirii făcute de El, și acel sacrificiu pe care Hristos l-a făcut pentru a mântui pe aceia care își pun încrederea în El.

Unii te vor trimite la preoți ai Bisericii Catolice ca să fii iertat. Dar acesta, practicând ritualul său păgân, sa-

tanic și babilonian, nu face altceva decât să încarce pe sărmanul păcătos cu mai multe poveri grele de suportat, și care nu promet viața veșnică în final. El te va trimite să iei maslul, să faci spovedanii, penitențe, și să te închini la idoli Babilonului: crucifixul, mățăniile, sau regina Raiului. Te va trimite să te închini la sfinți și la moaște, să o venezi pe Maria și pe Fatima. Te va face să porți tot felul de veșminte și amulete. Te va trimite în pelerinaje la sanctuarele Romei și te va pune să repeți nenumărate rugăciuni, și să urmezi superstiții misterioase și ceremonii și sărbători curioase. Te va ține în ignoranță spirituală și în sclavie față de ritualurile sale păgâne tainice, în timp ce cu viclenie îți va fura toți banii. Și vei descoperi în final că tot ceea ce preotul Romei ar putea face pentru tine este doar să te aducă la o formă emoțională de închinare păgână, care niciodată nu va aduce pace de durată pentru sufletul tău vinovat și neajutorat.

Dar dragă prietene, iată un cuvânt de mângâiere pentru tine: „*Căci este un singur Dumnezeu, și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos*” (1 Timotei 2:5). Deși faptele tale sunt fără valoare pentru mântuire, deși inutil este ajutorul oricărei religii sau al vreunui om în acest moment, există iertare veșnică pentru tine dacă vii la Hristos prin credință, cu o pocăință din inimă, fără vreo altă motivație decât aceea că sângele lui Hristos a curs pentru tine.

Ești tulburat și îți spui în inima ta: „Știi că am nevoie să fiu iertat; știi că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu; dar cum pot fi sigur că sunt iertat înaintea Lui?”

În Cuvântul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt arată atât de clar care este calea spre mântuire încât nici măcar un om prost n-ar putea greși (Isaia 35:8). Totuși mulți vor căuta să intre și nu vor fi capabili, pentru că ei vor căuta să intre – vai! – prea târziu (Luca 13:24). Și mulți, mulți alții care și-au trăit viețile spunând: „Doamne, Doamne!” nu vor intra în Rai (Matei 7:21). Da, prietene, este o diferență vastă, imensă, între a pretinde că ești mântuit și a fi mântuit cu adevărat. Mulți, cât de mulți, au doar o pretenție. Ei pretind că au un nume de creștin, că trăiesc, dar sunt morți (Apocalipsa 3:1). Comparativ cu aceștia, sunt puțini din cea de-a doua categorie, căci sunt puțini sunt cei care admit că au nevoie de iertarea păcatelor și care cunosc și știu în interiorul lor că ar pieri veșnic fără această iertare. Puțini vor fi aceia care vor găsi această cale către iertarea din partea lui Dumnezeu. Puțini calcă pe această cale. Puțini stau pe această cale. Și cei mai puțini sunt cei care probează această credință a lor prin ascultarea de Dumnezeu și slujirea Lui până la sfârșitul zilelor lor, dovedind astfel că ei au găsit iertarea lui Dumnezeu în plata păcatelor lor făcută de Hristos.

Doar în PERSOANA LUI HRISTOS vei găsi iertare. El a deschis o fântână de ape vii pentru a curăța pe cei păcătoși (Ioan 4:14). El le-a dat haina neprihănirii Lui pentru a le acoperi goliciunea lor spirituală (Luca 15). El este Pâinea vieții pe care noi o mâncăm și astfel trăim veșnic (Ioan 6). El este Lumina care ghidează sufletul care se pocăiește către Rai (Ioan 8:12). El este Mielul de Paște al cărui sânge poate opri mâna distrugătorului (Exod 12:13). Numai către El te pot conduce, căci El este Acela care a făcut singurul sacrificiu care ar putea vreodată să șteargă păcatul pentru totdeauna (Evrei 9:26,28)

A fi mântuit presupune să te încrezi în El total, să îți abandonezi sufletul în pocăință și fără rezerve în mâna lui Hristos prin credința în Cuvântul Lui. Duhul lui Dumnezeu a spus cu multă vreme în urmă astfel, „*Eu voi vedea sângele, și voi trece pe lângă voi*” (Exod 12:13). Când Dumnezeu, care este sfânt, împotriva Căruia ai păcătuit, pe Care în curând Îl vei întâlni, te va vedea punându-ți încrederea numai în Sângele lui Isus, El va trece pe lângă tine mai departe cu judecata Lui. Nici o acuzație nu Îl va aduce înapoi împotriva ta, pentru că Hristos a murit în locul tău. Dumnezeu nu cere plata pentru păcat de două ori, sângele lui Hristos te-a asigurat. „*Oricine crede în El, capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor*” (Faptele Apostolilor 10:43). Cititorule, ești tu iertat?

Însuși Isus Hristos a obținut iertarea pentru tine cu prețul sângelui Său. Prin moartea Sa pe cruce, El a plătit datoria către Dumnezeu pe care noi n-am avea cum să o plătim vreodată. Prin învierea Sa, El a dovedit că Dumnezeu este mulțumit odată pentru totdeauna cu plata pe care El a făcut-o pe cruce, și orice suflet care se pocăiește și crede în El este liber de condamnare.

Pentru a face ca această iertare din partea lui Dumnezeu să fie și a ta, trebuie să primești pe Hristos prin credința în Cuvântul Său (Ioan 1:12). Tu nu poți vedea pe Hristos acum, pentru că El este în cer. Nu vei putea vreodată să ajungi la el așa cum ești acum. Dar El a lăsat această promisiune în Cuvântul Său: *„Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți”* (Isaia 45:22). Poți să te încrezi în El pentru ceea ce El spune că a făcut: *„Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut”* (Luca 19:10). Poți cu mulțumire și smerenie să te încrezi în Cuvântul lui Dumnezeu că Fiul Său Isus a fost omorât pe crucea de pe Calvar în locul tău și că sângele Lui a achitat pedeapsa pentru păcatele tale.

A fi mântuit presupune să te încrezi astfel cu sufletul tău, fără rezerve, în Hristos. Aceasta înseamnă să fii mântuit prin har. Aceasta înseamnă să fii făcut o ființă nouă în Hristos. Aceasta înseamnă să fii considerat drept (nevinovat) prin credință. A-ți încredința astfel sufletul tău lui Hristos pentru tot ceea ce s-a petrecut în trecut,

pentru ce se petrece în prezent cu el și pentru ceea ce urmează în viața ta, înseamnă să fii iertat. A face aceasta arată că ai fost născut din nou.

Cititorule, nu îți vei încredința cu bucurie situația ta în mâinile Sale iubitoare? Nu vei crede tu cu bucurie că El a murit purtând blestemul tău pentru a te elibera pentru toată veșnicia? Vei veni tu chiar acum la El prin credință, predându-ți viața Lui, mărturisindu-ți păcatele Lui, alipindu-te de El și uitând orice alte preocupări? Dacă vei face asta, vei putea spune apoi cu bucurie ca și David: *„Fericite de cel cu fărădelegea iertată, și de cel cu păcatul acoperit”* (Psalmii 32:1).